

Pars prima de vniuerso

Amplius. secundum incorrectio locus
habet apud aliquem nec etiam possibilis esset

Ampli. ipsa iusticia quod puniunt malefici per publicas potestates et magistratus iniquissima et iniustissima esset. Si ei mali naturali impossibilitati prohibiti essent secus agere non esset ab eis regrendum neque per hoc quod male agunt ullatenus puniendi. Tu enim scis quoniam a corporibus grauius non regrimus vtrum moueantur in sursum neque quisque audet eis irasci pro eo quod mouentur deorsum. Quare si sui necessitate mali astricti vel alligati sunt ad male agendum nec irascendum eis pro eo quod male agunt nec regrendum ab ipsis quando taliter agant. Ampli. laus et vituperium falsissima erunt cum boni nec mali naturaliter tamen agant. Nature vero nec laus nec vituperium debeatur in se pro operibus suis eo quod necessitate operetur ut non libertate ad modum seruientis quod non potest aliud facere quam quod iubetur sicut alibi didicisti. Relinquatur ergo homini erroneis ut necessario procedat ex bono malum et econuerso licet per accidens aut ut perfiteatur nihil de sensibus bonum esse cum ex vnoquoque eorum malum pueniat. Amplius. cum bellum eternum inter principem lucis et principem tenebrarum sit finis eos aut nocet ei princeps lucis in aliquo aut non nocet aliquid igitur mali ei facit et illud malum est euidenter ex ipso principe lucis cum illud faciat. Quare non solum ex bono est malum sed etiam ex optimo. Si vero nihil mali ei facit eadem ratione neque facere potest. et hec scit ipse cum tu scias hec stultissime igitur pugnat contra ipsum cum sciat se nihil ei posse facere mali et propter hoc se non posse nocere eidem. Ita igitur destruxi tibi primam radicem per quam videri poterat in istum errorem erroneos istos fuisse inductos.

Destructio secunde radice eiusdem erroris.

Secunda vero radix quam querunt vtrum aliquid sit primum malum aut nullum et hac de termino tibi et dissoluo per distinctionem eius quod est malum. Si enim malum intelligatur nociuum iam dixi tibi quod nihil est tale et si ei aliquid sit nociuum tibi vel malum quemadmodum si aliquid est sanum alicui ut vltio vel incisio aut membrum alicui detractionis non ideo est sanum simpliciter. Preterea licet sit verum quod aliquid nocet alicui non propter hoc consequens est ut etiam sit nociuum illi quemadmodum non sequitur ut si aliquid mortificat aliquid quod propter hoc sit mortificatum vel si al-

bat quod propter hoc sit albatium vel albificatum et hoc est quoniam denotationes homini secundum virtutem et aptitudinem naturalem dicuntur. Non enim propter percussum dicitur nisi quod habet virtutem vel aptitudinem ordinatam adhuc et intendentem sicut incisum non dicitur nisi ex virtute quam habet ad incidendum neque penetratum aut digestum nisi quod habet virtutem intendentem in hoc nihil autem est tale in tota vniuersitate rerum quamquam ei et venenata animalia et rapacia noceant alijs siue occidendo siue deuorando illa non tamen adhuc est intendens virtus eorum ut noceat illis. Sed magis ut possit propter subiecto et hoc vel pascendo ipsum. et nutriendo vel defendendo. et nocumentum quod ei ab alio imminet repellendo leo propter tamen venat onagrum et deuorat non intendit ei nocere. licet plurimum noceat. sed sibi perdesse nutriendo scilicet seipsum carnibus illius. Eodem modo se habet et de alijs. Neque intentio ignis est destruere quod perurit sed magis multiplicare speciem suam in materia quam superat. Quod si dixerit quod quia est ad nocendum alij non recte dicit. quin potius est ad vltionem vel ad victoriam et vtrumque istorum bona reputat natura animalium. Vltionem quidem tanquam iustum reputat. Victoriam autem tanquam aliquid magnificum. Sicut apparet in elephantibus qui subditos habent quos vice rint et quasi iura furiunt in eos exercent. Si vero malum accipiat nocumentum ipsum. Respondeo quod primum malum est priuatio siue carentia primi boni naturalis quod est esse primum vero malum gratuitum. id est gratie oppositum primum gratie carentia est. Que autem sit prima gratia non aliter tibi determino hic nisi quod iuxta ordines receptibilium. Sunt et ordines gratiarum et iuxta maneries eorum quemadmodum in hominibus. Prima gratia est fides gratuita quoniam primo et docenda est et tenenda hominibus tanquam fundamentum et caput vere religionis ac diuini cultus. In angelicis vero substantijs et alijs nobilibus abstractis. Prima gratia est nobilis illa dei cognitio que naturali earum cognitioni et sapientie incomparabilis est per modum omnem et iuxta hunc modum primum malum. id est nocumentum in substantijs intelligentibus est auersio cogitatus siue cognitionis a creatore ex hoc enim malo sequitur desertio ipsius siue derelictio que est proculdubio recessio a fonte bonorum ex qua sequitur depauperatio recedentium et arefactio atque mortificatio ipsorum. Qui enim cogitatur